

Premeny

Po dráme Veľkého piatku je Biela sobota určitým kontrastom. Celý tento deň je poznačený tichom, ktoré je plné očakávania a vrcholí takým radostným spôsobom, že ho možno porovnať len s atmosférou Vianoc. Nečudo, veď to, čo sa na Vianoce začína, dosahuje vrchol na Veľkú noc. Človek, ktorý sa pádom do hriechu oddelil od Boha a ocitol sa v tme, potrebuje na návrat k Bohu špeciálne svetlo. Je ním sám Boh, ktorý vychádza človeku v ústrety, aby ho očistil, posvätil a osvecoval mu správnu cestu. Toto vyjadruje prvá časť obradov. Jej zavŕšením je osobitný oslavný a ďakovný spev človeka, ktorý jasá nad veľkosťou Božej dobroty. Druhá časť - liturgia slova - nám umožňuje veľmi konkrétne si pripomenúť, s akou láskou sa Boh stará o človeka počas celých dejín spásy. Medzi jednotlivými čítaniami zaznieva spev žalmov ako refrén vďaka a radosti na počutí Božie slovo. Dominuje však Glória, in speve ktorej cítiť jasnú istotu a radosť z vykúpenia. Jeho neodvolateľnú platnosť podčiarkuje triumfálny hlahol zvonov. Slávnostné Aleluja - výzva Chváľme Boha! - a evanjelium ako zvest o Kristovom zmŕtvychvstaní nás pozbývajú na radostné a trvalé prežívanie spásonosnej prítomnosti živého Boha v našom živote. To je však možné len v úzkom spojení s Kristom, ktoré dosahujeme sviatosťou krstu. Tretia časť obradov nás preto upriamuje na tento základný a prvý zdroj duchovného života, ktorého veľavravný predobraz vidíme už v Starom zákone. V knihe Exodus (kap. 14) sa vody Červeného mora, v ktorých Izraeliti tušili istú smrť, stali pre nich záchranou a začiatkom novej etapy života. Podobne ponorenie krstenca do vody symbolicky naznačuje jeho smrť a jeho vynorenie, nový život. Sv. apoštol Pavol to potvrdzuje: Všetci, čo sme pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme pokrstení. Krstom sme teda s ním pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych... aj my žili novým životom (Rim 6, 3 - 4). Kristus totiž vo svojom utrpení smrť nielen tušil, ale ju aj skutočne podstúpil. No na tretí deň vstáva k takému životu, ktorý je definitívnou etapou nielen pre neho, ale aj pre všetkých ľudí: Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje (Rim 6, 9). Kresťan úprimne cíti, že na rozvíjanie svojho krstného povolania - stále viac sa podobáť Kristovi - potrebuje ako svoj každodenný chlieb živý kontakt s Bohom. Práve preto potrebuje využívať všetky prostriedky, ktoré mu Boh ponúka ako zdroj duchovnej posily. Poznáme ich: modlitba, Božie slovo, sviatosti, živá účasť na svätej omši... Ale ako ich skutočne využívame? Sú predsa zdrojom a posilou Božieho života v nás! Sú tou prepotrebnou silou, ktorá nám tak často chýba v konkrétnych prejavoch nášho každodenného života! Nakoľko si ceníme svoj pozemský život? Čo sme schopní preň obetovať? A čo je to v porovnaní s darom nadprirodzeného a večného života? Nepremrhajme ani jedinú

milosť, ktorú nám Boh ponúka! Veď nám nedáva čosi, ale seba samého! On obetoval svoj život, aby sme my mali večný život! A aby už aj náš pozemský každodenný život vďaka znovuzrodeniu v Kristovi bol nepretržitou oslavou vzkrieseného Krista, živého Boha uprostred svojho ľudu. Veľká noc je veľkolepý príbeh Božej lásky, ktorá nekapituluje ani vtedy, keď človek stvorený na jeho obraz, pre šťastie a na jeho oslavu, vedome porušil pravidlá života a tragicky si zvolil alternatívu hriechu - egoizmu a smrti. Kristovo veľkonočné tajomstvo, to je nová rekonštrukcia vesmíru, lebo s človekom a jeho odklonom k hriechu všetko stvorenstvo dostáva smrtiaci úder. Túto deštruktívnu drámu človeka mohla premôcť iba bezhraničnosť Božej lásky, ktorá krok za krokom bude presvedčať o jej absolútnej zvrchovanosti. V neprekonateľnom geste sebažertvy, v dráme kalvárskej obety kríža ponúka najhlbší rozmer lásky, a tou je milosrdenstvo. V absurdnej podobe zla a nenávisťi, v ktorej sa vyčerpala sila hriechu ukrižovaním Nevinného - jednorodeného Božieho Syna, ktorý prijímuc telo z Panny Márie žil medzi nami ako skutočný človek, skončilo sa panstvo hriechu a smrti. Je to ponuka, dar, darovaný bez najmenej zásluhy. Boh nikoho nenúti, ani sa nikomu nevnučuje. Iba cez tieto fascinujúce udalosti Veľkého piatku uisťuje, že Boh človeka miluje nekonečnou láskou bez ohľadu na to, aký bol, alebo je jeho hriech. Kto uverí, že ho Boh nekonečne miluje, napriek tomu, že je hriešny, má možnosť privlastniť si Kristovu vykupiteľskú smrť ako zadostučinenie za svoje hriechy. Ba viac, je povolaný poznať, že Kristovou smrťou na kríži sa jeho príbeh neskončil. Že Otec túto smrť zadostučinenia za ľudí nielen prijal, ale potvrdil život človeka v novej neprekonateľnej podobe Kristovho zmŕtvychvstania a oslávenia. Človek na to, aby mohol primerane rozvinúť svoje človečenstvo, vyhnúť sa frustrácii a nasmerovať svoj život k horizontom večnosti, potrebuje pevne oprieť svoj život o istotu Kristovho zmŕtvychvstania. Tak, ako bledne vo vedomí pokrstného istota Kristovho víťazstva nad smrťou, mizne aj zreteľné rozpoznávacie znamenie života kresťana vo svete (porov. 1Kor 15, 12 - 13). Ak v teoretickej rovine platí úvaha sv. Pavla, že je zbytočné naše kázanie, potom v praktickej rovine sa stráca každá motivácia na hrdinský život lásky. Bez živej a radostnej viery v blízkosť Zmŕtvychvstalého a nádeje, ktorú tým prináša, sa skutočne veľmi oslabuje kresťanské svedectvo, ak vôbec má ešte nejakú silu a nedegraduje život na súbor príkazov a zákazov morálky, bez radosti a nadšenia.

Vyprosujem Vám a želám, aby sme Kristovo víťazstvo opäť spoločne objavili a silou jeho lásky prežili nové víťazstvá nad egoizmom, rozdelením a predsudkami.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil.

- 1 Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia, *
vykrúcajú ústa
a potriasajú hlavou.
- 2 Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, *
nech ho zachráni,
ak ho má rád.“
R.
- 3 Obkľučuje ma svorka psov, *
obstupuje ma tlupa zlosynov.
- 4 Prebodli mi ruky a nohy, *
môžem si spočítať
všetky svoje kosti.
R.
- 5 Delia si moje šaty *
a o môj odev hádžu lós.
- 6 Ale ty, Pane,
nevzdal'uj sa odo mňa, *
ty, moja sila, ponáhl'aj sa mi
na pomoc.
R.
- 7 Tvoje meno chcem zvestovať
svojim bratom *
a uprostred zhromaždenia
chcem ťa velebiť.
- 8 Chváľte Pána,
vy, ktorí sa ho bojíte, †
oslavujte ho,
všetci Jakubovi potomci. *
Nech majú pred ním bázeň
všetky pokolenia Izraelove.
R.

Nechat' sa vtiahnuť do najväčšej drámy

Svojho času som pripravoval skupinku štyroch mladých dospelých chlapcov len so základným vzdelaním na prvé sväté prijímanie. V snahe priblížiť im tajomstvá spásy som im pri jednom stretnutí povedal: „Predstavte si, že ste na súde, pred ktorým stojí zločinec, a ten za všetky svoje prečiny a zločiny dostane trest smrti. V tom okamihu, ako bol vynesený rozsudok, sudca oznámi, že chce ušetriť život tohto odsúdeného, ale aby zadostučinil spravodlivosti, vyhlási, že nechá popraviť – a tam som urobil krátku pauzu – svojho vlastného syna!“ A z tých mládencov spontánne vyletelo: „To by nijaký sudca nikdy neurobil!“ Odvetil som: „Máte pravdu. Boh však urobil presne toto. Poslal na smrť vlastného Syna. Namiesto nás.“

Kvetnou nedeľou vstupujeme do Veľkého týždňa, dní nabitých dramatickou atmosférou, ktoré nie sú len pripomenutím minulých udalostí, ale aktuálnou skutočnosťou. Dráma hriechu, zrady, opustenosti, zapretia, bojzlivosti, alibizmu, súdu, odsúdenia, posmechu a smrti pokračuje aj dnes. Krajnosť Božej lásky a krajnosť ľudského zlyhania. A ľudským rozumom nepredstaviteľné riešenie zo strany Boha, ktorý nechce dopustiť našu istú záhubu. Riešenie nepochopiteľné, kým človek nevyvinie aspoň trochu snahy priznať svoj podiel na tejto dráme, svoj hriech a Božiu odpoveď.

Najprv sme svedkami Ježišovho vstupu do Jeruzalema. Triumfálneho? Len na prvý pohľad. Ježiš si volí osliatko, symbol svojho mesiášskeho poslania. On nie je ako kráľ, ktorý manifestuje svoju moc vstupom na koni alebo bojovom voze. Nesie sa na zvierati, ktoré sa používa len na službu. A práve pre túto svoju voľbu byť sluhom, bol Ježiš odmietnutý ako Mesiáš. No on práve tým zjavil povahu svojho poslania i tvár Boha. Do služby človeku dal nielen svoj život, ale aj svoju smrť. Ešte aj z nej urobil vrcholný prejav lásky.

V dnešnú nedeľu zaznejú aj pašie. V tejto dráme nie sme nezúčastnenými divákmi, ale protagonistami, ktorým sa nepodarí zaujať neutrálny postoj. Možno sme sa príliš rýchlo identifikovali s vítajúcim davom, no nebude pravdepodobnejšie, že sa nachádzame medzi učeníkmi, ktorí vystrašené utekajú preč? Nie sme niekedy ako Peter, ktorého Pán zachránil pred utopením, no teraz sa zaprisaháva, že ho ani nepozná? Alebo dokonca ako Judáš, ktorý urobil najmizernejšiu obchodnú transakciu vo svojom živote? Nez bavujeme sa alibisticky viny ako Pilát, ktorý urobí zlé rozhodnutie a potom si demonštratívne umýva ruky? Či si neprehadzujeme aj my zodpovednosť ako Judáš a veľkňazi? Nerobme si ilúzie o našich hrdinských kresťanských postojoch. Jediná osoba, ktorá v Matúšových pašiach intervenuje v prospech Ježiša, je Pilátova žena – pohanka, a jediný, kto ho otvorene vyzná ako Božieho Syna, je ďalší pohan – rímsky stotník.

Nájdeme odvahu priznať svoje miesto v tejto dráme? A pripustíme konečne, že Ježišove rozpäťte ruky sú na kríži príbité namiesto našich?

JÁN VIGLAŠ

Učme sa správne modliť a spievať

Odpoveď po Veľkonočnej Mariánskej antifóne

Nesprávne:

Kňaz: Raduj sa a vesel sa, Panna Mária, aleluja.

Lud: ~~Lebo Pán skutočne z mŕtvych vstal, aleluja.~~

Správne:

Kňaz: Raduj sa a vesel sa, Panna Mária, aleluja.

Lud: Lebo Pán naozaj vstal z mŕtvych, aleluja.

Oznamy

V pondelok 18. apríla 2011 od 10,00 h. budeme spovedať starých a chorých, ktorých je potrebné nahlásiť v sakristii.

Na Zelený štvrtok o 9,30 h. v Katedrále sv. Martina v Bratislave bude otec arcibiskup Stanislav Zvolenský sláviť svätú omšu, pri ktorej požehná olej chorých a olej katechumenov a posväti krizmu. Pri tejto príležitosti si my, kňazi, obnovíme svoje kňazské sľuby.

Zbierka na Veľký piatok pri Božom hrobe je určená pre potreby kresťanských komunít vo Svätej zemi. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné: Pán Boh zaplatí!

Na Veľkonočnú nedeľu sa uskutoční farská ofera. Za Vaše milodary Vám vyslovujem úprimné: Pán Boh zaplatí!

Sväté omše vo Veľkom týždni (A)

18.IV. pondelok Veľkého týždňa « Missa tridentina »

18.00 Za zdravie, Božiu pomoc a požehnanie pre Valériu – 47 rokov

19.IV. utorok Veľkého týždňa

18.00 Za Ľ. Stanislava Jurčoviča – 1. výročie

20.IV. streda Veľkého týždňa

18.00 Za Ľ. Alojza a Annu Stankovičových a Ľ. z rod. Gonosovej

21.IV. štvrtok Veľkého týždňa - Zelený štvrtok

Skončilo sa pôstne obdobie

18.00 Na úmysel

- Úplné odpustky za obvyklých podmienok pri speve Tantum ergo -

Lektori: Hrdlovičová, Jurčovičová

22.IV. piatok Veľkého týždňa - Veľký Piatok

Prísny Pôst. Úplné zdržiavanie sa mäsitého pokrmu!!!

10.00 Krížová cesta - Začína pred kostolom,

končí na Kalvárii pri kaplnke.

15.00 Obrady Veľkého piatku - Úplné odpustky za

obvyklých podmienok pri uctení kríža

19.00 Ukončenie adorácie pri Božom hrobe

Lektori: Pešková, Polakovičová

23.IV. sobota Veľkého týždňa - Biela Sobota

Úplné zdržiavanie sa mäsitého pokrmu až do Veľkonočnej vigílie !!!

8.00 Vyroženie Sviatosti Oltárnej pri Božom hrobe

17.30 Ukončenie adorácie pri Božom hrobe

18.00 Za živých a Ľ. členov Ružencového bratstva

Úplné odpustky pri obnove krstných sľubov

Lektori: Vráblová, Polanská, Jurčovičová, Kordošová, Kuric,

Upratovanie kostola č.d. 325 - 352

24.IV. Veľkonočná nedeľa (A) – Pánovho Zmŕtvychvstania

7.45 Posvätenie veľkonočných jedál

8.00 Za + Don Rudolfa Granca, SDB

Lektori: Blahová, Jelínek

10.00 Za farníkov

Lektori: Bublavý, Bublavá

Liturgický kalendár

18.IV. pondelok sv. Antúza

19.IV. utorok sv. Lev IX., pápež

20.IV. streda sv. Anicét, pápež

21.IV. štvrtok Zelený štvrtok

22.IV. piatok Veľký piatok

23.IV. sobota Biela sobota

Prax zdržiavania sa

- Úplne zdržiavanie je definované ako zdržiavanie sa od mäsa a mäsitých pokrmov (šťavy, polievky z mäsa...).
- Čiastočné zdržiavanie je definované ako dovolenie mäsa a mäsitých pokrmov (šťavy, polievky z mäsa...) iba raz denne, ako hlavné jedlo.
- Čiastočné zdržiavanie je vo všetky dni pôstu, okrem nedele a dní úplného zdržiavania. Toto čiastočné zdržiavanie je dobrovoľné, čiže nie je záväzné.
- Zdržiavanie sa zaväzuje všetkých, ktorí dovŕšili štrnásť rok života.

Pôstna prax:

- V dni pôstu je dovolené iba raz za deň sa najesť dosýta. Okrem toho ešte dva razy, nie však mäso pričom celkové množstvo jedla by malo byť menšie ako množstvo hlavného jedla.
- Nie je povolené jesť medzi jedlami, avšak lieky a nápoje možno prijímať kedykoľvek.
- Dni pôstu sa vzťahujú na všetkých vo veku 18 - 59 rokov života.
- Prax pôstu a zdržiavania sa nevzťahuje na chorých alebo tých, ktorých schopnosť pracovať by bola narušená.
- Pôst a zdržiavanie neplatia v prikázaný sviatok, aj keby ten deň pripadol na piatok.

Veľký týždeň

Vo Veľkom týždni svätá Cirkev slávi tajomstvá spásy, ktoré uskutočnil Kristus v posledných dňoch svojho života. Veľký týždeň sa začína Kvetnou nedeľou, čiže Nedeľou utrpenia Pána, v ktorej sa spája predzvesť kráľovského triumfu Ježiša Krista so zvesťou o jeho umučení. Večernou omšou na pamiatku Pánovej večere vo štvrtok, sa začína Veľkonočné trojdnie, ktoré pokračuje cez Veľký piatok utrpenia a smrti Pána a cez Bielu sobotu, vrcholí Veľkonočnou vigíliou a uzatvára sa večerami Nedele Pánovho zmŕtvychvstania.

Ježiš Kristus uskutočnil dielo ľudského vykúpenia a dokonalého oslávenia Boha predovšetkým svojím veľkonočným tajomstvom, v ktorom svojou smrťou zničil našu smrť a svojím zmŕtvychvstaním obnovil nám život. Preto Veľkonočné trojdnie Pánovho umučenia a zmŕtvychvstania je žiarivým vrcholom celého liturgického roka. A tak ako je nedeľa vrcholom týždňa, je slávnosť Veľkej noci vrcholom liturgického roka (VSLR, 18).

Obrazy Veľkého týždňa sú veľmi bohaté a obsažné. Nech hlboké prežívanie veľkonočného tajomstva prenikne naše zmýšľanie a povzbudí nás vo viere, aby sa mohlo prejaviť aj v našom každodennom živote.

Kvetná nedeľa

- čiže Nedeľa utrpenia Pána je deň, v ktorý si pripomínáme ako Pán Ježiš vstúpil do Jeruzalema na osliatku. Vtedy ľudia nadšene kričali: „Hosana.“ A takto by sme v duchu viery mali kričať aj my. Privítajte nášho Pána, ktorý nás prichádza vykúpiť. Bez Jeho obety by sme boli navždy stratení, ale toto vykúpenie má pre nás obrovskú hodnotu. Boh nám odpúšťa hriechy aj vinu a dáva nám nový život. „Potrebujem aj ja vykúpenie, odpustenie hriechov? V čom cítim svoju najväčšiu vinu?“

Pašie na Kvetnú nedeľu podľa
sv. Matúša
Mt 26, 14-27, 66

Veľkonočné Trojdnie

Zelený štvrtok

V tento deň si pripomínáme 3 dôležité veci pre našu spásu:

1. Pán Ježiš umýva apoštolom nohy a dáva nám príkaz: „Milujte sa navzájom ako som ja miloval vás.“ Aká láska to má byť? Taká akú mal Pán Ježiš voči nám. To znamená obetavá, pokorná, nezištná.

2. Ustanovenie Eucharistie – keď Pán Ježiš hovorí slová „toto je moje telo, toto je moja krv.“

3. Ustanovenia sviatosti kňazstva.

Pri večernej sv. omši, počas chválospevu zvonja zvony, potom sa do Veľkonočnej vigílie odmlčia. Po modlitbe po prijímaní sa prenesie Oltárna sviatosť do bočného oltára a zaspieva sa hymnus „Sviatosť tela tajomného“. Nakoniec sa obnažia oltáre.

Po sv. omši bude kostol otvorený, aby sme v kostole prežili tiché chvíle v adorácii s Ježišom v Getsemanskej záhrade.

Veľký piatok

V tento deň je pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu! Ráno o 10:00 budeme sa modliť krížovú cestu **od kostola po Kalváriu pri kaplnke sv. Anny.**

Je to jediný deň cez rok, kedy sa neslúži sv. omša pretože v tento deň ju slúži sám Kristus krvavým spôsobom na kríži, a táto udalosť je nám sprítomnená veľkopiatočnými obradmi.

Prežívame utrpenie Pána Ježiša. Rozjímame nad jeho odsúdením, nad jeho smrťou na kríži. Preto tento deň je dňom pôstu, aby sme aj my prežívali aspoň ... jednu stotinu ... z jeho ozajstného utrpenia.

Ježiš Kristus vydýchol o tretej hodine popoludní. Obrady v našej farnosti začnú tiež o 15:00hod.

Kňaz v červenom rúchu prichádza spolu s miništrantmi pred prázdny svätostánok a spoločne si **lihajú na zem** na znak pokory a ako poďakovanie za obetu Ježiša Krista. Ako bezmocní v prach padáme a túžime po vykúpení – Boha prosíme o našu spásu. **Počas vstupu kňaza a posluhujúcich veriaci stoja**, potom si aj oni kľaknú a v tichosti sa modlia.

Nasledujú 2 čítania, ktoré vyjadrujú tajomstvo tohto dňa a pašie o umučení a smrti nášho Pána Ježiša

*Pašie na Veľký piatok podľa
sv. Jána
Jn 18,1-40 a 19,1-42*

Po **krátkej homílii** nasledujú prosby, ktoré sú slávnostnejšie ako kedykoľvek inokedy. Prednesieme **desať prosieb**. Pred každou prosbou prednesie kňaz úmysel modlitby. Potom zaspieva prosbu na ten úmysel, za ktorý sme prosili.

Potom traja miništranti prinesú v sprievode sviec zo zadnej časti kostola zahalený kríž. Teraz nastáva tá chvíľa, keď si **uctíme kríž**, ktorý je znakom, symbolom a prejavom našej spásy. V dnešný deň má kríž oveľa väčšiu hodnotu ako inokedy. Je to tak, ako napríklad s naším krstným menom, ktoré si viac vážime na meniny. Sú to akoby meniny kríža. Kľakáme si uctievať kríž v tom vedomí, akoby práve teraz na ňom Kristus zomieral. Preto aj kňaz pozdvihne kríž a spieva: „Hľa, drevo kríža“ a veriaci odpovedajú: „Podďte, pokloňme sa.“ Toto sa spieva trikrát. Takto si môžeme uctiť kríž. Za tento úkon môžeme získať **plnomocné odpustky**.

Potom, keď kňaz vystaví tento kríž, pôjdeme si ho uctiť.

Najprv si ho uctí kňaz, potom miništranti, kostolníci, a všetci veriaci pokľaknutím na kolená a chvíľkou ticha (niekoľkými sekundami) po dvoch.

Modlitba Otče náš bude predzvesťou **svätého prijímania**.

Po svätom prijímaní bude znova Sviatosť prenesená do bočného oltára, kde bude slávnostne vystavená. Pod ňou bude Boží hrob, v ktorom bude kríž na ktorom zomiera Pán Ježiš. Dnes je možnosť väčšej úcty sviatosti oltárnej.

Biela sobota

Na Bielu sobotu zotrvávame pri hrobe Pána Ježiša a rozjímame o jeho utrpení a smrti a o jeho zostúpení k zosnulým. Prichádza k nim jeho duša, ktorá odišla z tela a pozýva ich do Božieho kráľovstva.

Veľkonočná vigília

V sobotu večer pred Božím chrámom sa začína sláviť Veľká noc – noc nášho vykúpenia. Končí sa stará a začína nová zmluva.

Budeme teda prežívať vigíliu, očakávanie Pánovho vzkriesenia. Celý tento obrad so svätou omšou, každá jeho chvíľa, má svoj veľký význam a zmysel. Začneme pred Božím chrámom pri ohni. **Oheň** je symbolom svetla, symbolom Ježiša Krista, ktorý prináša svetlo tomuto

svetu. Kňaz zapáli paškál – Veľkonočnú sviecu spolu s miništrantmi. Keď kňaz vstúpi do chrámu, trikrát sa zastaví a spieva: „Kristus, svetlo sveta.“ Treťkrát sa zastaví až pri oltári.

Potom položí veľkonočnú sviecu na svietnik a kadidlom ju incenzuje. Potom nasleduje najkrajší chválospev – **veľkonočný chválospev – exultet**. Po ňom nasleduje modlitba a **štyri čítania zo Starého zákona**.

Po štvrtom čítaní sa kňaz modlí modlitbu a zapaľujú sa sviece, lebo vstupujeme do Nového zákona – Kristus vstáva z mŕtvych.

Nasleduje oslavná pieseň Sláva Bohu na výsostiach.

Teraz sa započúvame do čítania z **Nového zákona** a nasleduje trojnásobné Aleluja, ktoré bude krajšie ako zvyčajne. **Aleluja – radujme sa!**

Radostné posolstvo o zmŕtvychvstaní v **evanjeliu**. Po homílii sa prihovorme k našim patrónom a zástancom **v litániách ku všetkým svätým** a obnovíme si **krstné sľuby**, aby sme sa zbavili svojho „starého zákona“ a začali žiť nový. Na znak nášho znovuzrodenia nás kňaz pokropí krstnou vodou – vodou znovuzrodenia.

Nasleduje obnovenie krstných sľubov. Veriaci stoja a držia **zažaté sviece** a odpovedajú na otázky kňaza, pri ktorých môžeme za zvyčajných podmienok získať **plnomocné odpustky**. Nasledujú **spoločné prosby**. Po nich pokračuje **svätá omša**, pri ktorej Kristus zomiera a vstáva z mŕtvych.

Po svätom prijímaní sa vkladá sviatosť do monštrancie, ktorá sa položí na obetný stôl.

Začína sa sláviť náš typický obrad na Slovensku - **obrad vzkriesenia**. Kňaz incenzuje kadidlom sviatosť. Potom spieva „antifónu“. Do rúk vezme sviatosť a zaspieva: „**Pokoj vám ja som to, aleluja.**“ Odpovieme: „**Nebojte sa, aleluja.**“ Potom kňaz intonuje: „**Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, aleluja.**“ Pokračujeme rovnomennou piesňou.

Nasleduje **procesia**. Zaradíme sa nasledovne:

1. Z kostola pôjdu ako prví miništranti s krížom a sviečkami a za ním všetky deti.
2. muži (aj tí, čo sú na chóre)
3. ostatní miništranti
3. kňaz so Sviatosťou Oltárnou
4. ženy

Pri procesii si uvedomme: aby Kristus nevstal len z hrobu, ale aj z nášho srdca, aby nebol stále vo mne pochovaný a nepôsobil vo vnútri, ale naopak ...

Na znak tohto sa vrátíme do chrámu, kde pred Najsvätejšou sviatosťou zaspievame jednu z najkrajších piesní,

- Te Deum – Teba, Bože chválime.

Po piesni kňaz udelí požehnanie. Na záver sa spieva mariánska antifóna: „**Raduj sa nebies Kráľovná, aleluja.**“ S pocitom radosti zo zmŕtvychvstania nášho Pána sa rozchádzame.

Slovo na dnes

Priať život ťažký, ako ho Boh dopúšťa a dáva, veľa nepríťažovať, ani veľa nezľahčovať.

Musíš byť trpezlivý. Ako musia pokojne čakať na slnko, aby roztopilo lody, ako trpezlivo čakáš, až malý stromček vyrastie, rozkošatí sa a po rokoch zarodí, ako je Pán trpezlivý s tebou. Koľko ciest si musel pochodiť a ani dnes nemáš istotu či si na tej najpriamejšej, na koľké dvere si musel zaklopať, než si našiel dvere svojho srdca a v ňom Boha, ako je Boh trpezlivý s tebou a čaká a čaká, až sa zastavíš v tom márnom lete a zhone, tak buď aj ty trpezlivý s ľuďmi. Nenúť žobráka, aby tancoval, lebo si bude myslieť, že sa chceš z neho posmievať. Nenúť človeka zaťaženého balastom minulosti, aby to naraz odhodil. To ako keby si ho verejne vyzliekal. Len ho pochop, že aj on svojim spiatočníctvom chce slúžiť tej istej pravde. Nebyť jeho, niet ani tvojho pokroku. A vôbec sa nespoliehal na svoj pokrok. Jedine na to, že chceš s Božou pomocou prísť ďaleko.

Nové informácie o práci Jehovistov. Isteže, nejdú cestou pravdy. Ich kritika Cirkvi je nelútostná, bezohľadná a zdrvujúca (často pravdivá). Ale ich štruktúra a pastorácia je presvedčivá a taká dokonalá, že by nám mohla slúžiť ako vzor a prototyp.

Učia nás pohľadať nízkosťou a hanbou, v pravde, ktorá je v slove Božom samozrejma: Kristus nás oslobodil. Každý je zodpovedný za svoj osud a za osud Cirkvi.

Sloboda ľudskej osobnosti. Nech nikdy nezabudnem, že mojím poslaním je v každej chvíli, vo dne, v noci píliť reťaze, ktorými nás púta tyrania.

Ak niektorý reprezentant v národnom drese zmarí vyloženú šancu, tréner ho odvolá, a sú prípady, že viac v tomto drese nenastúpi. Ak je mi z niečoho smutno, tak len z toho, koľko vyložených šancí sme zahodili. Zahodili len preto, aby sme uchránili korunky, neriskovali pohodlie, dôstojnosť svojho stavu, ako keby nejaký stav jestvoval. Neviem, ako sa budeme pozeráť Kristovi do očí, ktorý sa bude pýtať na niečo celkom iné. Zabíja nás zle pochopené ex opere operato. To sme obhájili proti Husovi ako pravdu, ale nie ako normu. Roztrieštenie síl - nejednota. K jednote vyzývajú len tí, ktorí nemajú nijakú koncepciu. Zastaranosť alebo tradícia nie je element zjednocujúci, ale usmrcujúci.

Neschopnosť vytvoriť novú syntézu. Karierizmus, bremená nad vlastné sily, funkcionárčenie, úradovanie, unášanie Ducha. Prostrednosť. Nedostatok iniciatívy, neschopnosť spojiť iniciatívu s poslušnosťou. V našich predstavách sa vylučuje na vlastnú škodu kňazstvo hierarchické a charizmatické. Prílišná pokora pred modlami svetskými a cirkevnými. Ako Cirkev umiera. Keď sedíš na starej lodi, kde je pes zakopaný, a rob čo rob, len neúspech. A ty vidíš, ako ti ubiehajú roky. Alebo prídeš do farnosti, kde predchodcu pochovali ako svätca a on ti zanechal mŕtvu farnosť. Aj keby prišiel Svätý Otec, dva, trikrát si ho vypočujú a potom: „Nechajte nás na pokoji, keď seješ zrná ako na asfaltku.“

Bojím sa, že kňazi, ktorí štartujú od primičného stola k oltáru v novom aute, zle skončia. O chudobe sa nemusí rozprávať, chudoba sa hlása celým životom.

Netráp sa tým, že by si mohol byť inde. Inde by si nebol šťastnejší, ak nebudeš inakší! Tráp sa s tým, ako sa zlepšiť k lepšiemu, aby si videl tam, kam iní nevidia, počul, čo iní

nepočujú, a tak prežil viac lásky, dobroty zo štedrej ruky Božej. Boh ťa chce mať rád a ty ho miluj, radostne mu slúž zo všetkých síl, ži intenzívne v jeho prítomnosti a zažiješ toľko šťastia, že iní ti budú závidieť.

Viesť duchovný život sa nestalo samozrejmom normou pre každého. Povinnosťou ako hygiena alebo vzdelanie. Z duchovného života sme urobili takú záujmovú činnosť. Len pre povolaných, vyvolených, pre tých, čo k tomu cítia vzťah. To preto, že sme ho vypreparovali a odizolovali. Prejavom duchovnosti je aj zodpovednosť za svet. Zodpovednosť za vlastný osud. Nie zberať dobré skutky, ale plne a intenzívne žiť.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Obavy z utrpenia

Náš život, to je predovšetkým práca. To sú každodenné radosti a starosti. To je rodina, zamestnanie, spoločnosť. To sú všedné dni i sviatky, radosti, ale aj pády, neúspechy, bolesti.

Nezriedka sa nám život, aspoň niektorým, stane dokonca jedným utrpením. Či už preto, že nás zrania ľudia, alebo nás zasiahne iné zranenie - choroba. Potom sa k tomu ešte pridá, že sa mnohí od nás odvrátia, že nás nechajú samých. Utrpenia sa všetci bojíme, bojíme sa preto aj pohľadu na utrpenie. Vyhýbame sa blízkosti s trpiacimi ľuďmi. Bolesťou a utrpením zasiahnutí často ešte viac trpia tým, že sú sami, že o svojom trápení nemajú komu povedať.

Utrpenie je téma, ktorá zamestnáva ľudstvo od jeho počiatku. Prečo je na svete toľko trápenia? Otázka, na ktorú je ťažké hľadať odpoveď. Ale kresťanstvo ani pred utrpením neuteká, neklopí zrak. Neobviňuje zaň len človeka. Nezabavuje sa ho tak, ako sa nezabavuje ani viny. Na Veľký piatok stojí pred nami trpiaci Ježiš. Ten Ježiš, ktorý zobral na seba nielen viny, ale aj trápenia. Prorok Izaiáš ho nazval mužom bolesti. Jeho ale tá bolesť nezadusila. Neonemel, nezatrpkol, premenil ju. Jedným jediným - láskou. „Nikto nemá väčšej lásky ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“ (Jn 15,13)

Kresťanstvo premieňa aj utrpenie na čin. Čin Lásky. Človek už nemusí zomierať sám. Aj v najhlbšom utrpení je s ním Boh.

Po jednom spoločnom vystúpení so speváčkou Jankou Kocianovou s programom „Otče náš“ pri podpisovaní knižky a CD pristúpila ku mne celkom na koniec mladá žena a vravela mi: „Túto vašu knižku Pútnik som raz kúpila mojej mame k Vianociam. Neviem, či ju moja mama čítala, ale mne veľmi pomohla a ja sa vám chcem poďakovať. Mám dvojičky. Krásnu dcérku a krásneho syna. Obaja majú energie až-až. Ale môj syn nechodí. Niečo sa stalo pri pôrode. Bol pridusený. S manželom chceme, aby náš syn mohol chodiť aspoň po štyroch. Absolvoval už viacero operácií. Ale tá posledná bola najťažšia. Keď som sa dozvedela, o čo pôjde, radšej by som bola ja na jeho mieste. Sama som nevedela, ako to zvládnem. Do nemocnice s ním som si zobrala túto vašu knižku. Prečítala som ju celú. K niektorým častiam som sa vrátila viackrát. Veľmi mi to pomohlo! Počas pobytu v nemocnici som bola pokojná, plná odvahy a dôvery, povzbudzovala som svojho syna. Na nikoho sa nehnevám, nikoho neobviňujem, že môj syn nikdy nebude behať ako iní chlapi...“

Stála predo mnou matka, mladá, pekná a pre mňa takmer svätá žena, ktorej v očiach žiaril jas. A ja, pokorný a dojatý jej príbehom, som sa cítil maličky.

NÁVŠTEVA

Každý deň napoludnie vbehol na chvíľu do kostola akýsi mladík a hneď sa poberal ďalej.

Mal károvanú košeľu a rozstrapkané džínsy ako všetci chlapci v jeho veku. V ruke mal papierové vrečko a v ňom kúsok chleba na obed.

Keďže dnes sa nájdú ľudia, ktorí kradnú všade, i v kostole, podozrievavý správca kostola sa ho spýtal, prečo tam chodí.

„Chodím sa sem pomodliť,“ povedal mladík.

„Pomodliť? Ako sa dokážeš modliť tak rýchlo?“

„Hm... Vbehnem sem a každý deň poviem iba:

„Ježiš, tu je Jim.‘ A potom utiekam do práce. Je to krátka modlitba a som si istý, že Ježiš ma počúva.“

Krátko na to, pre pracovný úraz, zaviezli mladíka do nemocnice s bolestnými zlomeninami.

Dali ho na izbu s viacerými pacientmi.

Jeho príchodom sa oddelenie zmenilo. Po niekoľkých dňoch sa v jeho izbe schádzali chorí z celej chodby. K jeho lôžku prichádzali mladí i starí. Pre každého mal úsmev a každého vedel povzbudiť.

S ošetrovateľkou sem prišiel aj správca kostola a zastavil sa pri mladíkovom lôžku.

„Povedali mi, čo sa ti stalo, a napriek tomu vieš povzbudiť každého. Ako to robíš?“

„Je to vďaka tomu, ktorý ma chodí navštevovať napoludnie každý deň.“

Ošetrovateľka ho prerušila: „Ale napoludnie sem predsa nikto nechodí.“

„Chodí a každý deň. Otvorí dvere a povie: „Jim, tu je Ježiš,‘ a odchádza.“

Bruno Ferero „Niekedy stačí jeden slnečný deň“

Lectio divina Kto je to ?

Mt 21,1-11

¹Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfagé k Olivovej hore, vtedy Ježiš poslal dvoch učeníkov ²a povedal im: Chodte do dediny, čo je pred vami, a hneď nájdete priviazanú oslicu a s ňou osliatko. Odviažte ich a privedte mi ich! ³A keby vám niekto niečo hovoril, povedzte: Pán ich potrebuje. A hneď ich pošle. ⁴To sa stalo, aby sa splnilo, čo bolo povedané ústami proroka:

⁵Povedzte dcére Sion:

Hľa, tvoj kráľ prichádza k tebe, tichý a sediaci na oslici

a na osliatku, mláďati ľahného zvieratá.

⁶Učeníci šli a urobili, ako im Ježiš prikázal. ⁷Priviedli oslicu aj osliatko, pokládali na ne svoje plášte a on si na ne sadol. ⁸Veľký zástup prestieral na cestu svoje plášte, iní odsekávali ratolesti zo stromov a prestierali ich na cestu. ⁹A zástupy, čo šli pred ním i za ním, volali:

Hosanna Synovi Dávidovmu!

Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!

Hosanna na výsostiach!

¹⁰Keď Ježiš vošiel do Jeruzalema, v celom meste nastal rozruch. Pýtali sa: Kto je to? ¹¹A zástupy im odpovedali: To je prorok Ježiš, ten z galilejského Nazareta.

Ďalšie čítania: Iz 50,4-7; Ž 22,8-9.17-20.23-24; Flp 2,6-11

ČÍTANIE:

Svätý týždeň začíname Ježišovým triumfálnym vstupom do Jeruzalema. Aká to musela byť príležitosť, preplnená symbolickými obrazmi a významami! Významný je už Ježišov východiskový bod, Olivová hora. V Písme sa spája s príchodom Pána (Zach 14,4).

Matúš začína opisom pozoruhodného zabezpečenia si oslice a osliatka, na ktorých mal sedieť. Učeníci nasledujú Ježišove pokyny a vracajú sa so zvieratami, o ktorých im povedal, že ich nájdú (v. 6). Matúš to vo v. 4 interpretuje ako naplnenie Zachariášovho proroctva (Zach 9,9-10), ktoré ohlasuje Kráľa, prichádzajúceho ako Spasiteľa a sediaceho na poníženom osliatku, a nie na silných koňoch a záprahoch. Ježiš má plne pod kontrolou a je si vedomý toho, čo prinesú jeho posledné dni na zemi.

Ľudia rozprestierajú pred Ježišom na zem svoje plášte, čo bol zvyčajný pozdrav víťazného kráľa alebo inej dôležitej osoby (2 Kr 9, 13). Volajú: „Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!“ (v. 9), čím robia ozvenu slovám Ž 118,26. Ježišov dramatický vstup nemohol z pohľadu farizejov prísť v horšom čase.

Jeruzalem bol preplnený pútnikmi, ktorí tam prišli sláviť Paschu (Lk 22,7). Matúš (21,10) nám hovorí: „Keď Ježiš vošiel do Jeruzalema, v celom meste nastal rozruch. Pýtali sa: Kto je to?“

Farizeji neprijali Ježiša ani jeho učenie a chceli ostatným zabrániť v tom, aby ho nasledovali. Nič nemohlo byť horšie ako toto hlučné, verejné a hrdinské privítanie. Farizeji mohli mať dobrý dôvod na to, aby sa báli hrubého zásahu rímskych vojakov kvôli znovunastoleniu verejného poriadku. Nasledovníci Ježiša verili, že je Mesiáš, no náboženský vodcovia mu neverili a mnoho iných bolo nerozhodných. Názory ľudí na Ježiša sa až do dnešných dní rôznia. Kto je Ježiš - prorok, uzdravovateľ, dobrý učiteľ, alebo je to Mesiáš, Boží Syn?

MEDITÁCIA:

Kto je to? Bola to kľúčová otázka pri Ježišovom vstupe do Jeruzalema a odvtedy to neprestáva byť kľúčovou otázkou pre každého jednotlivca. Čomu veríte a prečo?

Čo sa môžeme naučiť z konania učeníkov v tomto úryvku?

Čo nám spôsob, ako Ježiš prekročil Jeruzalem, zjavuje o ňom a o jeho poslaní?

MODLITBA:

Použite verše z Flp 2,6-11 a ďakujte Bohu za to, že chcel poslať svojho Syna, aby zanechal nebo, stal sa človekom a zomrel na kríži za naše hriechy. Skloňte sa pred ním vo

chvále a vyvyšujte to meno, ktoré je „nad každé meno“.

KONTEMPLÁCIA:

Ježiš zomrel, aby vás zachránil, aby ste mohli tráviť celú večnosť radosťou v jeho prítomnosti. Pozvali ste ho, aby bol Pánom vášho života? Sú nejaké časti Ježišovho učenia, ktorým ešte stále odporujete a nie ste ochotní ich prijať? Je ešte niečo, čo dnes potrebujete odovzdať Bohu?

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku